

❖ DE STER. ❖

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

„Indien gij wenscht te gaan waar God is, zoo moet gij zijn als God, of de beginselen bezitten, welke God bezit, want indien wij God niet nader komen in beginsel zoo verwijderen wij onszelven van Hem, en naderen tot den duivel. * * * Een mensch wordt niet sneller zalig dan hij kennis verkrijgt, want indien hij geen kennis verkrijgt, zal hij in gevangenschap gebracht worden door de eene of andere booze macht in de andere wereld, daar booze geesten meer kennis zullen hebben en dientengevolge meer macht dan vele menschen die op aarde zijn. Daarom is openbaring noodig om ons bij te staan en ons kennis van de dingen Gods te geven.”

JOSEPH SMITH.

No. 6.

15 Maart 1907.

12de Jaargang.

DE GEVANGENIS TE CARTHAGE.

HET MARTELAARSCHAP VAN JOSEPH EN HYRUM SMITH.

Bij onze plaat: DE GEVANGENIS TE CARTHAGE.

door NEPHI ANDERSON.

In de maand Juni 1844 begonnen de vijanden van de Heiligen te Nauvoo een nieuwsblad, de *Expositor* genaamd, uit te geven. Het doel van hetzelfde was, de bevolking van Nauvoo van hare rechten te berooven, zooals het stoutmoedig beleed. Slechts één nummer werd er van gedrukt, en dat was zoo gevuld met valsche beschuldigingen en laster tegen de stadsambtenaren, dat de stadsraad verklaarde dat het tot overlast was en de pers, drukletters, enz., liet vernietigen.

Dit verwekte groote opgewondenheid onder de vijanden van de Kerk. Joseph Smith en 17 anderen werden in hechtenis genomen, voor een gericht te Nauvoo in verhoor genomen, en vrijgesproken; maar dit stelde het gepeupel niet tevreden. Op raad van den rechter der Vereenigde Staten voor dat district, lieten Joseph en zijne broederen toe dat zij wederom gevangen genomen werden, en zij werden gesteld voor Rechter Daniël H. Wells, toenmaals geen „Mormoon”. Wederom werden zij aan alle misdaad onschuldig bevonden en vrijgesproken.

Het gepeupel begon wederom te dreigen, maar het Nauvoo-Legioen was gereed om de stad te verdedigen. Toen het op zekeren dag — het was de 18de Juni — voor Joseph's woning was opgesteld, klom hij op een tribune en sprak de soldaten toe. Die toespraak is bij hen die ze gehoord hebben, lang in herinnering gebleven. Zij doortilde hen volkomen, en zij zouden op het eerste woord blijmoedig tegen het gepeupel opgetrokken zijn en slag geleverd hebben; maar dat was Joseph's wijze van doen niet. Hij wilde altijd, dat de wetten zouden uitgevoerd worden, zelfs wanneer hij er bij moest lijden, zoo zijne vijanden maar geen billijk voorwendsel konden hebben. Dit was de laatste openbare toespraak van den Profet Joseph.

Gedurende de opgewondenheid kwam Gouverneur Ford te Carthage, een plaatsje op 18 mijlen afstand van Nauvoo gelegen, en waar de zetel van Hancock County was. De Gouverneur zond bericht naar Nauvoo, dat hij een verklaring van de moeilijkheid verlangde, en Joseph zond hem eenige van de broederen. De gouverneur behandelde zijne bezoekers op een ruwe wijze. Carthage was vol van het gepeupel, en de gouverneur scheen alles te gelooven, wat het hem over de „Mormonen” vertelde. Hij vormde het gepeupel tot troepen. Joseph noodigde den gouverneur uit om naar Nauvoo te komen en de heele zaak te onderzoeken; doch neen, Joseph moest naar Carthage gaan. De gouverneur beloofde, dat hij hem zou beschermen, indien hij kwam.

Het was de avond van den 22sten Juni, en Joseph en Hyrum hadden eenige broederen samengeroepen. „Alles wat zij willen hebben is Hyrum en mijzelven,” zeide de Profeet. Joseph en Hyrum schenen beiden zeker te zijn, dat indien hunne vijanden hen wederom in hunne macht kregen, zij gedood zouden worden. Joseph stelde toen voor, dat hij en Hyrum zouden ontvluchten naar het Rotsengebergte. Er werden toebereidselen voor deze reis gemaakt, en zij werden over de rivier gezet naar den Staat Iowa, toen de vrouw van Joseph eenige broederen zond om met hem te pleiten dat hij zou terugkeeren. Sommige broederen vonden er ook fout mede, hem beschuldigende dat hij wegliep, „de kudde aan de wolven overlatende.”

Joseph antwoordde, „Zoo mijn leven geen waarde heeft voor mijne vrienden, heeft het ook geen voor mij.” Zij gingen dus terug, terwijl Joseph zeide, „Wij zullen geslacht worden.”

Op den morgen van den 24sten Juni gingen Joseph en achttien broederen op weg naar Carthage, om voor het gericht te staan voor de oude beschuldiging. Op vier mijlen van Carthage ontmoetten zij eene compagnie der schutterij, die naar Nauvoo trok, met het bevel van den gouverneur dat het Nauvoo-Legioen de wapenen overgeve. Joseph reed mede terug, om toe te zien dat zulks geschiedde. Tweemaal nam hij afscheid van zijn gezin. Zijn gelaat was bleek, en hij was lijdende.

„Ik ga als een lam tot de slachting,” zeide hij, „maar ik ben zoo kalm als een zomermorgen.”

Te Carthage werden zij door de troepen ontvangen met vloeken en bedreigingen. Afvalligen en soldaten zwoeren, dat zij Carthage nooit levend zouden verlaten. Den volgenden dag liet de gouverneur de broederen langs de troepen leiden, die hun beleedigingen toewierpen, terwijl zij voorbijgingen. Daarna werden zij in de gevangenis gezet, om de gerichtszitting af te wachten. Den dag daaropvolgende werden de gevangenen onder bewaking der troepen naar het gerichtshuis gebracht; maar de zitting werd tot den volgenden dag uitgesteld, en de gevangenen werden teruggebracht.

Dit was op den 26sten Juni. Dien nacht lag Joseph met eenige van de broederen op den vloer der gevangenis. Broeder Dan Jones was aan de eene zeide, en John S. Fullmer aan de andere. „Leg uw hoofd op mijn arm als een kussen, Broeder John,” zeide Joseph, en daarna sprak hij met hem op zachten toon. Joseph drukte zijn wensch uit om zijn gezin nog eens te zien, en om nog eens tot de Heiligen te prediken. Tot Broeder Jones fluisterde hij, „Zijt ge bang om te sterven?” Toen Broeder Jones zeide, dat hij niet bevreesd was, antwoordde Joseph, „Gij zult Wales (in Engeland) nog bezoeken, en de zending die u opgedragen is, vervullen vóór gij sterft.” (Broeder Jones volbracht later een merkwaardig zendingswerk in Wales.)

Den volgenden morgen zeiden de mannen van de wacht herhaal-

delijk tot sommigen van de broederen, dat, indien zij wenschten niet gedood te worden, zij beter zouden doen als zij zich van Joseph verwijderden. Dit werd aan Gouverneur Ford overgebracht, maar hij bekommerde er zich niet om.

Dien dag, 27 Juni, om 10.30 uur, vertrok de gouverneur met de vriendelijkst-gezinden der troepen naar Nauvoo, en liet de broederen over aan hun lot.

In eene bovenkamer van de gevangenis te Carthage hielden Joseph, Hyrum, John Taylor en Willard Richards zich bezig met brieven schrijven, zingen, spreken en bidden. In den namiddag vroeg Joseph Apostel Taylor om het lied te zingen, dat aldus begint: „*Een arm man der smart, langs den weg reizende,*” en toen hij dat gedaan had, werd hem gevraagd om het nog eens te zingen. Broeder Taylor zeide, dat hij het nauwelijks kon zingen, daar hij zoo droefgeestig was; maar hij zong het lied wederom.

Omtrent 5 uur in den namiddag omsingelde een bende van ongeveer 200 man de gevangenis. Zij hadden hunne aangezichten met roet en modder zwart gemaakt. Toen begonnen zij te schieten. De woestelingen stormden naar boven en losten schoten in het vertrek, waar zich de vier broederen bevonden. De gevangenen sprongen naar de deur toe, om ze te sluiten, maar de geweren van het gepeupel braken ze wederom open. Ouderlingen Taylor en Richards probeerden om met hunne stokken de geweren weg te slaan. De kogels vlogen als hagel door de kamer. Een kogel kwam door de deur en trof Hyrum aan het hoofd. Nog vier andere troffen hem, en hij viel achterover, zeggende: „*Ik ben een dood man.*” Joseph zag op zijn broeder, en riep: „O, lieve broeder Hyrum!”

Ouderling Taylor trachtte nu uit het venster te springen. Een kogel trof hem, en hij was op het punt van uit het venster te vallen, toen een andere kogel, van buiten, het horloge in zijn vestzak sloeg, en hem terug in de kamer wierp. Hier bereikten hem nog twee kogels, en hij rolde onder het bed.

Toen ging Joseph naar het open venster en was voornemens om er uit te springen. Twee kogels wonden hem, en hij viel naar buiten, uitroepende: „*O Heere, mijn God!*” Zoodra hij den grond raakte, zette men hem tegen den ronden muur van een welput op eenige voeten afstand van de gevangenis, en toen zonden, op bevel van Col. Levi Williams, een belhamel der bende en predikant der Baptisten, vier mannen kogels door zijn lichaam.

Daarna vluchtte de bende, en heel Carthage met haar, daar men de wraak van de bevolking van Nauvoo vreesde. Maar den Heere komt de wrake toe.

Willard Richards was ongedeerd gebleven. Hij bracht dien nacht door met het verzorgen van zijn gewonden broeder en waken over de doode lichamen van den Profeet en den Patriarch.

Joseph's en Hyrum's aardsche werk was volbracht, en de Meester had hen weggeroepen uit het bereik van boosdoeners en goddelooze menschen. Zij verzegelden hun getuigenis met hun bloed. Zij hadden hun leven doorgebracht met werken voor de zaligheid van hunne medemenschen, en zij zijn zelfs nog in een vrijere en hoogere sfeer werkende in de belangen van Christus en Zijne Kerk.

HET HOOFD DER „CHRISTIAN SCIENTISTS.”

De „Christian Scientists” (voorstanders van de „Christelijke wetenschap”) is de naam van eene sekte, die uitgaat van de leerstelling dat het christendom in de eerste plaats en voornamelijk eene wetenschap is. Zij is het sterkst vertegenwoordigd in de Vereenigde Staten, en werd gesticht door eene vrouw, Mevrouw Mary Baker Glover Eddy, die als zoodanig door hare volgelingen als hunne profetes is gehuldigd geworden.

Een der sterktepunten harer leer is de macht van het verstand of den geest over het stof. Volgens deze leerstelling kan b.v. ziekte overwonnen worden door de macht van het verstand of den geest, en wordt ziekte dikwijls voorgesteld als niet zoozeer bestaande in de werkelijkheid als in de verbeelding, of als een gevolg eener noodlottige verbeelding. Door de volmaking van het verstand zou ziekte zelfs geheel buitengesloten kunnen worden en de dood weerstaan. Ook is de verklaring aan Mevrouw Eddy toegeschreven, dat zij verwachtte niet te zullen sterven.

Niettegenstaande hare beweringen heeft zij zich niet van ziekte kunnen vrijwaren. Hare verstandelijke vermogens zijn sedert geruimen tijd zoo zeer aangetast, dat zij niet meer in staat is hare zaken intelligent te besturen, en die in de handen van hare secretarissen en anderen zijn vervallen.

Haar godsdienst (indien men hare instelling zoo mag noemen) heeft haar rijk gemaakt. Haar fortuin wordt verschillend tusschen 15 en 40 millioen dollar geschat. „Men verzekert,” zegt de *New York Herald*, „dat Mevr. Eddy 3000 leerlingen had, en dat zij van elk 300 dollar ontving, of tezamen 900.000 dollar. Van haar boek *Wetenschap en Gezondheid*, schat men, zijn 350.000 exemplaren verkocht tegen 3 tot 5 dollar, zoodat zij uit deze twee bronnen alleen meer dan twee millioen dollar zou ontvangen hebben.”

Haar zoon heeft, nu zijne moeder niet meer toerekenbaar van verstand is, de beheerders van haar groot fortuin voor het gericht gedaagd om hunne handelingen als zulke beheerders onder gerechtelijk toezicht te doen plaats.

EEN GROOT MAN.

EENIGE BLIKKEN IN HET LEVEN VAN HEBER C. KIMBALL.

Des Heeren werk der laatste Dagen heeft vele mannen van groote macht geleverd — apostelen, profeten en ouderlingen, die in wonderbare mate bezield waren met de kracht des hemels en de gaven van profetie en andere, welke sommige van de apostelen en discipelen der eerste Christelijke Kerk zoo kenmerkte. Een dezer was Heber C. Kimball. Vele gebeurtenissen en ondervindingen uit zijn leven zijn hoogst belangwekkend, en wij ontleenen er eenige van aan „The Life of Heber C. Kimball, an Apostle,” door Orson F. Whitney, voor de *Ster*, doch zullen zulks doende niet herhalen de ondervindingen reeds beschreven in No. 22 van jaargang 1906, en No. 3 en 24 van 1906. Het laatstgenoemde *Stern*nummer bevat ook een korte biographie en een portret van Ouderling Kimball.

Omtrent den tijd toen het herstelde Evangelie tot hem kwam, woonde Heber C. Kimball te Mendon, Staat New-York. Hier woonde ook destijds Brigham Young en zijne familie. Deze en eenige anderen waren zoekende naar waarheid en werden, door de eenheid van hun streven, als vrienden zeer nauw aan elkander verbonden. Toen in 1831 vijf Zendelingen te Victor, op 5 mijlen afstand van Mendon, kwamen prediken, begaf Heber zich naar die plaats om te onderzoeken. Hij en Brigham beiden ontvingen het woord met blijdschap en getuigden van den goddelijken oorsprong der leer. Toen viel de macht Gods op hen. „Op zekeren dag,” schrijft Heber, „kwamen Vader John Young, Brigham en Joseph Young en ik tezamen om wat hout voor Phineas H. Young te halen. Terwijl wij aan het werk waren en de dingen overdachten die ons door de Ouderlingen gezegd waren en de vergadering der Heiligen tot Zion, kwam de heerlijkheid Gods op ons te schijnen, en wij zagen de vergadering der Heiligen naar Zion en de heerlijkheid die op hen zou rusten, en vele andere dingen in verband daarmede, zooals het lijden en de vervolgingen die op het volk Gods zouden komen en de plagen en oordeelen die op de wereld zouden komen. Dit deed zulk een groote blijdschap in onzen boezem ontstaan, dat wij nauwelijks in staat waren onszelven te bedwingen, en wij juichten luide: Hosanna Gode en het Lam.” De Heilige Geest was op hen gevallen, zooals op een Cornelius van ouds. Zij hadden van den Boom des Levens, van takken die over den muur hingen, vruchten geplukt, welker zoetheid en heerlijke smaak hen deden verlangen om den hof binnen te treden en den honger hunner zielen meer ten volle te stillen. Vijf hunner, waaronder Heber en Brigham zich bevonden, besloten dus in Januari 1832 om naar den Staat Pennsylvania te reizen, waar de Kerk vertakkingen had. Zij bezochten die van Columbia, Bradford

County, en vertoefden aldaar zes dagen en woonden de vergaderingen bij, waar zij getuigen waren van de gaven des Geestes, zooals het spreken in vreemde talen, de uitlegging der talen en profetie. Zij keerden naar huis terug en loofden God.

Heber C. Kimball werd gedoopt in de maand April van dat jaar. Toen hij uit het water opklom, knielde hij neer, en werd de Heilige Geest op hem bevestigd door de oplegging der handen. Hij beschrijft zelf deze ondervinding aldus: „Onder de verordeningen van den doop en het opleggen der handen ontving ik den Heiligen Geest zooals sommige discipelen in de vroegere dagen, als een verterend vuur. Ik gevoelde alsof ik aan de voeten van Jezus zat, en ik was goed bij mijn verstand, hoewel de menschen mij krankzinnig noemden. Zoo bleef ik vele maanden, en het scheen alsof mijn lichaam zou verteerd worden. Tegelijkertijd werd de Schrift op zulk een wonderbare wijze voor mijn verstand ontvouwd, dat het mij bij tijden toescheen alsof ik er voorheen goed mede bekend was geweest.”

De vertakking te Mendon begon te bloeien, en de gaven des Geestes werden op hare leden uitgestort. Het is bekend dat deze Vertakking de tweede in de Kerk is geweest, die de gave van vreemde talen heeft genoten; een van de Vertakkingen in Pennsylvania was de eerste, waarin deze gave zich openbaarde.

In dat zelfde jaar werd Heber C. Kimball tot het Ouderlingschap verordineerd en begon hij met Joseph Young en Brigham in de bediening te arbeiden. Te Avon en Genesee waren 18 of 20 personen gedoopt en door hem bevestigd geworden. Onmiddellijk viel de Heilige Geest op hen, en verscheidene hunner begonnen in vreemde talen te spreken, vóór zij van hunne knieën opstonden. Tien of twaalf personen spraken in vreemde talen, en geen hunner had deze gave ooit bijgewoond, daar zij in deze plaats de eerste gedoopten waren.

Heber, Joseph en Brigham hadden het plan gevormd om den Profeet Joseph Smith te Kirtland te bezoeken. Het was den 8sten November 1832 toen zij daar arriveerden. Joseph Smith was in het woud aan het boomen-hakken, toen het gezelschap naderde. Men verklaart dat hij zeide, toen hij Brigham zag: „Ziedaar een man, die eenmaal over de Kerk zal presideeren!” Van dat bezoek zegt Heber: „Wij zagen Broeder Joseph Smith en hadden een heerlijke ontmoeting, gedurende dewelke Broeder Brigham in een vreemde taal sprak toen hij voor Joseph stond. Dit was de eerste keer dat hij iemand in vreemde talen had hooren spreken. Hij stond op en getuigde dat het de gave van God was, en toen kwam de gave op hem en hij sprak zelf in een vreemde taal. Hij verklaarde later dat het de zuivere taal van Adam was. Kort daarna begon de gave der talen in de Kerk te Kirtland in het algemeen. Wij beleefden een heerlijken tijd, en keerden terug met een zegen in onze zielen.”

Toen het koor der Twaalf Apostelen werd georganiseerd, was Heber C. Kimball een hunner, en werd den 14den Febr. 1835 tot het Apostelschap verordineerd. Zij begonnen den 4den Mei van dat jaar hunne eerste zendingsreis.

(Wordt vervolgd).

HET TREURIGE UITEINDE VAN „PROFEET” DOWIE.

De Parijsche uitgave van de *New-York Herald* bevat het volgende bericht:

„Chicago, 9 Maart. — John Alexander Dowie, die zichzelf den titel van „profeet” van een nieuwen godsdienst gaf en die de stichter van Zion City was, stierf heden morgen in delirium, in het Shiloh House, Zion City. Hij is door zijne familie en vrienden sedert een jaar als krankzinnig beschouwd, en in het bijzonder sedert de ontneming zijner macht na den opstand der Zionisten. Hij was 69 jaren oud.”

De Londensche *Tribune* spreekt van den dood van Dr. Dowie en zegt: „Niemand is in staat om in het verstand van dezen man nauwkeurig de lijn te trekken tusschen krankzinnige zelfbegoocheling en zelfbewust bedrog, noch bij het begin van zijne profetische loopbaan, noch toen Zion City het hoogste punt der volksgunst genoot. Maar zeker is het, dat „dupen”, bedrogenen, de juiste benaming is die men aan zijne volgelingen moet geven. Het is verbazend, wanneer men zich herinnert dat hij op zeker tijdstip volstrekt gezag had over de zielen, de lichamen en het geld van tenminste 50.000 menschen, hoewel de geheel getrouwe Dowieten in den laatsten tijd zijn weggesmolten tot op eenige honderd na.”

OVERLEDEN.

TEUNISSEN. — Zuster Martha Teunissen, van de Zwolsche Vertakking, is den 15den Februari te Dedemsvaart overleden in den ouderdom van 81 en een halfjaar. Zij was een lid van de Kerk sedert den 19den Juni 1877.

KRUITBOSCH. — De *Deseret News*, in Utah uitgegeven, bericht het overlijden van Zuster G. J. Kruitbosch, te Ogden, Utah, den 24sten Februari j.l.

Vele broeders en zusters in Nederland zullen zich Ouderling G. J. Kruitbosch goed herinneren, voornamelijk de oudere leden die te Rotterdam, te Arnhem en te Amsterdam wonen.

De echtgenoot van Broeder Kruitbosch stierf in den jeugdigen ouderdom van 32 jaren.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

—:—

Assistent: PAUL ROELOFS.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Indien er in de verschillende kantoren der Zending exemplaren van *Ster* No. 2 (15 Januari) van dit jaar over zijn, worden de broeders Zendingen verzocht, dezelve aan dit kantoor te willen inzenden, daar wij van dat nummer te weinig exemplaren hebben om aan de behoefte te voldoen.

In de Rotterdamsche Conferentie werden gedurende de eerste twee weken dezer maand 12 personen gedoopt, n.l. 2 van Schiedam, 3 te Den Haag en 7 te Rotterdam.

De avond van den 23sten Februari, die op den gewonen wekelijkschen vergaderingsdag der Rotterdamsche Gemeente viel, werd gewijd aan het vertrek van Broeder Cornelis N. Willemsen, die den volgenden dag zijn zendingswerk in de Groningsche Conferentie zou beginnen. Een kort programma van muziek en voordrachten werd gegeven, en eenige toespraken door de broeders gehouden in verband met de gelegenheid. Een collecte onder de aanwezige broeders en zusters en vrienden en zendingen bracht de som van fl 42.50 samen, die Ouderling Willemsen werd overhandigd, om zijn eerste onkosten te helpen bestrijden.

CORRESPONDENTIE. — Ouderling W. J. de Brij, Ogden, Utah, zegt van de *Ster*: „De „STER” van 1 Jan. 1907 doet u eer aan en is een zeer goed stuk werk, van alle kanten beschouwd. Ik hoop, dat het stukje van mij het niet tot oneer strekt.”

Een ander woord van waardeering is van Broeder H. Buitendorp, van Salt Lake City, voor het Nieuwjaarsnummer van de *Ster*, „waar wij behalve het portret van onze Koningin, ook de groeten van zoo vele oude zendingen vonden, die wij immer nog veel liefde toedragen.”

Zuster K. Meibos, van Salt Lake City, de moeder van Ouderling John K., schreef: „Wij waren zeer verblijd met het eerste nummer van de *Ster* van dit jaar, en zijn verheugd dat zoo veel moeite is gedaan om getuigenissen van vroegere zendingen te ontvangen. Het deed ons allen veel goed; ook de portretten van onze geëerde Koningin en anderen. Wij zijn het Presidentschap zeer dankbaar voor de moeite, welke zij zichzelf hebben gegeven, om ons te laten hooren van zoo velen die wij door het Evangelie hebben leeren liefhebben. Dat zij voor hun arbeid veel zegen en voorspoed mogen hebben, is ons aller wensch en bede.”

Broeder B. Morris Young, die ons uit Brussel schrijft, zegt o. m.: „Het werk gaat hier tegenwoordig beter vooruit, dan ik gedurende mijn langdurig verblijf te Brussel heb bijgewoond.”

Te Dordrecht waren Zondagavond 10 dezer, van 25 tot 30 vreemdelingen en onderzoekers in de vergadering; zoo bericht ons Ouderling J. Raghhaar.

De Woensdag- of Donderdagavonden zijn in de verschillende Vertakkingen der Zending gedurende den winter besteed geworden tot het houden van lezingen over de Artikelen des Geloofs. Nu deze lezingen zijn afgelopen, zullen op genoemde avonden wekelijks weder gewone vergaderingen plaats hebben tot prediking van het Evangelie.

DE 2DE AFDEELING TE AMSTERDAM. — Ouderling Maarten Dalebout, die aldaar de leiding heeft, schrijft: „Sedert 1 Jan. 1907 houden wij vergadering Oosterparkstr. 162. Deze zaal is beter en ruimer dan de vorige. Tot heden worden onze zwakke pogingen met succes en zegen bekroond. Onze vergaderingen worden druk bezocht, en wij hebben van 8 tot soms 20 vreemdelingen en onderzoekers in de Zaal. De zondagschool wordt ook zeer goed bezocht, zoodat er zelfs somtijds geen stoelen genoeg zijn. Verleden week hebben wij drie personen gedoopt, en hebben vele, ook ernstige, onderzoekers. Wij hebben sedert 1 Jan. ook 8 kinderen ingezegend. Deze Afdeeling telt 22 gezinnen, die, met weinig uitzondering, alle getrouwe, plichtvervullende Heiligen der laatste Dagen zijn. Onder dezen bevindt zich ook het oudste lid der Kerk hier, Zuster Wed. S. Koldewijn; zij werd 29 Juni 1880 gedoopt door Broeder Van Dijk. Ook bevindt zich hier het oudste lid in jaren, Zuster Catharina Leyen; zij is 87 jaren oud, en verheugt zich nog in het gebruik van al hare vermogens, en geeft ten allen tijde met blijdschap getuigenis van de hope die in haar is.

„De Zusters-Hulpvereniging doet goed werk, en wij hopen dat, door de medewerking van het presidentschap en al de leden, haar toestand zal verhoogd worden tot den standaard van zulke verenigingen in Zion tot het helpen en zegenen van de armen en zieken, opdat alzoo, door liefde en eendracht, ongelooft en zonde en dwaling wijken voor gerechtigheid, vrede en waarheid.”

ONTSLAGEN.

7 Maart. — Ouderling Walter F. Hoggan is van zijne werkzaamheden in de Ned.-Belg. Zending eervol ontslagen. Hij was den 19den Febr. 1905 in de Zending aangekomen; de eerste 13 maanden van zijn verblijf in Nederland heeft hij in de Arnhemsche Conferentie doorgebracht, en den overigen tijd in de Amsterdamsche Conferentie.

„EN GIJ ZULT OOK VOOR STADHOUDERS EN KONINGEN
GELEID WORDEN, OM MIJNENTWIL, HUN EN DEN
HEIDENEN TOT EEN GETUIGENIS.”

Deze woorden van Jezus, tot Zijne twaalf gesproken, vinden ook heden vervulling bij Zijn Apostelen in Zijn herstelde Kerk.

Bij het onderzoek tengevolge van de beweging der Protestanten ingesteld om te bepalen of Apostel Reed Smoot gerechtigd was tot zijnen zetel in den Senaat der Vereenigde Staten (zie de vorige *Ster* blz. 87) — onderzoek dat het gouvernement ten minste 50 000 dollar gekost heeft — zijn vele beginselen van het „Mormonisme” ter sprake gekomen, en de „Leer en Verbonden” en het Boek van Mormon gedeeltelijk bestudeerd geworden. Gewichtige beginselen van het Evangelie zijn nooit zoo breedvoerig voor het volk noch voor de grooten des lands gekomen, als bij dit onderzoek dat 2½ of 3 jaren geduurd heeft. Een dezer beginselen was het beginsel van openbaring. En wij halen hier eenige woorden aan uit eene rede van Senateur Phil. C. Knox, die hij in den Senaat heeft gesproken ter verdediging van Reed Smoot en het recht.

„Ik zal niet discusseeren over de kwestie of er een bijzonder gevaar kan ontstaan uit het geloof van Senateur Smoot, dat hij een rechtstreeksche openbaring van God kan ontvangen; noch of hij in staat is om in zulke nauwe gemeenschap met God te zijn, dat hij Zijne tegenwoordigheid kan waarnemen of Zijne stem hooren en in die persoonlijke gemeenschap het verlangen en bevel Gods ontvangen, en dat hij om die reden volgens onze grondwet onbekwaam zou zijn om deel uit te maken van een gouvernement door menschen gemaakt. Deze bewering van de Protestanten is, naar mijn oordeel, te dwaas om ernstige beschouwing te ontvangen. Iedere christen bidt tot God om leiding in geestelijke en tijdelijke zaken, en inzonderheid in tijden van verlegenheid en twijfel, en velen gelooven dat zij zulke leiding genieten.

„Indien de Almachtige niet tot Reed Smoot kan spreken, zoo kon Hij ook niet tot Mozes of Mahomet of Joseph Smith of Brigham Young gesproken hebben, zooals het geval mag geweest zijn en zooals verschillende menschen gelooven. Ik ben niet bereid om het fundament van alle godsdiensten die op openbaring gegrond zijn, aan te tasten door te ontkennen dat God de macht heeft om Zijnen wil aan de menschen bekend te maken. Ik zal niet loochenen dat de Almachtige Schepper van het Heelal de macht heeft om tot een van Zijne schepselen te spreken, indien zulks Zijn wil is.

„Laat ons tot den wortel der beschuldiging gaan. Het is niets anders dan dit: Hij (Reed Smoot) is een lid en ambtenaar der Mormoonsche Kerk — het is niets anders. Het is duidelijk dat dit feit van zichzelf hem in dit gouvernement niet onbevoegd kan maken.”

GESCHIEDENIS DER NEDERLANDSCH-BELGISCHE ZENDING.

(*Vervolg van blz. 94.*)

1899 (*Vervolg.*)

5 Augustus. — Ouderling Joseph Hogan Jr., van Bountiful, Utah, is op dezen datum, terwijl hij met Ouderling W. W. Francis bij Arnhem in den Rijn aan het baden was, verdronken. Zijn lichaam had slechts 10 minuten in het water gelegen, doch alle pogingen om het te doen herleven, waren vruchteloos. Het lichaam werd Dinsdag 8 Augustus in eene luchtdicht-gesloten kist gelegd, en Vrijdag 11 Augustus ter aarde besteld, in afwachting van berichten uit Utah betreffende verdere beschikkingen. Woensdagavond 9 Augustus werd in de gewone vergaderingszaal te Arnhem eene vergadering gehouden, gewijd aan de nagedachtenis van Ouderling Hogan. Elf zendelingen waren mede aanwezig, en liefdevolle handen hadden door het offeren van bloemenkransen blijk gegeven van hunne gehechtheid aan den verstorvene. (Voor verdere bijzonderheden zie Ster No. 16, 1899.)

27 Augustus. — Te Seraing en Luik, België, werd eene conferentie gehouden, waarvan de eerste vergadering in de Hollandsche en de Duitsche taal, en de tweede en derde in de Fransche taal gehouden werden. Het zendelingen-quartet, bestaande uit Ouderlingen A. L. Farrell, A. Nibley, J. K. Meibos en P. Roelofs, was aanwezig en gaf zijne diensten.

23 Augustus. — Zuster Luna A. Farrell, de echtgenoot van Pres. Alfred L. Farrell, vertrok met haar dochttertje, om naar haar tehuis in Utah terug te keeren.

1 September. — Broeder Jan H. Meibos, van Amsterdam, die op zending was geroepen, werd dezen dag verordineerd en tot het werk afgezonderd.

12 September. — Pres. Hyrum Hand, van de Groninger Conferentie werd van zijne zending ontslagen, en den 5den October in genoemd ambt vervangen door Ouderling Anthony van Dam.

October. — De Belgische Conferentiën namen in gebruik het Fransche liederenboek, door de Zwitsersche Zending te Bern dit jaar uitgegeven.

November. — Een nieuwe uitgave van het Hollandsche liederenboek werd van den drukker ontvangen, en bestond uit 1000 exemplaren. Terwijl het vorige boek, (eene verzameling van 137 liederen) slechts op eenstemmige muziek was, verscheen de nieuwe uitgave met volledige vierstemmige muziek, en was de verzameling gebracht op 175 liederen. De toegevoegde liederen waren met groote zorgvuldigheid uit onze beste Engelsche liederen gekozen door Ouderling Alex Nibley, aan

wiens zorg het gedeelte *muziek* van het geheele werk was toevertrouwd, terwijl de verzen uit het Engelsch, en enkele uit het Duitsch, waren, vertaald door Ouderling Paul Roelofs. Ook waren een aantal liederen uit het vorige boek herzien geworden.

5 November. — Te Amsterdam werd in de Zaal De Wittenstraat 109—111, eene conferentie gehouden. 20 Zendingen waren mede aanwezig, en de vergaderingen werden opgeluisterd door quartet-zang van eenige der zendingen. Een verslag der werkzaamheden, bij deze gelegenheid voorgelezen, toonde aan dat in de Amsterdamsche Gemeente gedurende de verloopen 11 maanden 95 personen waren gedoopt. Er waren een zestal zendingen werkzaam.

26 November. — Eene conferentie werd te Arnhem gehouden in de Zaal Walstraat, 6. Een verslag van de werkzaamheden der laatste 9 Maanden toonde aan, 60 personen in dat tijdvak gedoopt in de Arnhemsche Conferentie. 4 Ouderlingen en eene Zuster van Utah waren in dat gedeelte van den wijngaard des Heeren werkzaam. Quartet-zang door eenige Zendingen werd ook dezen dag in de vergaderingen gebruikt.

3 December. — Eene conferentie werd te Groningen gehouden in de Zaal Oostersingel, 5a. Tegen het openen der namiddagbijeenkomst had een menigte vreemdelingen zich voor het gebouw geschaard, ten gevolge van het uitdeelen, door eenige vijandelijke personen, van een aantal exemplaren van de lezing van Mr. Mensink. (reeds genoemd in ons vorig nummer.) Deze handeling had ten gevolge om de zaal tot in het uiterste aan te vullen met een belangstellend en aandachtig publiek.

5 December. — Ouderling Herman B. Denkers, die gedurende bijna zijne gansche zending in het hoofdkantoor te Rotterdam had gearbeid, werd van zijne werkzaamheden ontslagen. Met hem reisde naar Zion Ouderling J. J. De Brij, na 9 jaren als President der Rotterdamsche Gemeente gearbeid te hebben.

Het presidentschap dezer Gemeente werd georganiseerd met Broeder Pieter Noorda als President, en Joh. De Waal en B. Van der Schuit als Raadgevers.

31 December. — Bij het einde van dit jaar waren 30 Zendingen in de Ned.-Belg. Zending werkzaam. In dit getal waren 2 Zusters van Zion begrepen. Het ledental der Zending met inbegrip van de Lokale Priesterschap, en de kinderen onder 8 jaren oud, was nu 1562 zielen. Gedurende het jaar waren 78 personen naar Zion verhuisd, en waren 278 personen door den doop in de Kerk opgenomen. Tegen het einde van het jaar was in het hoofdkantoor der Zending en in de verschillende Conferentiën in gebruik genomen een nieuw stel boeken en verslagen, die een groote verbetering waren op de oude boeken tot op dezen tijd in de Zending gebruikt.

(Wordt vervolgd.)

CORRECTIE. — In ons vorig nummer komt op pag. 92 een drukfout voor. Bij den datum 31 December staat, dat bij het einde van het jaar 1898 in de Ned.-Belg. Zending 49 Zendelingen werkzaam waren. Deze opgaaft is verkeerd, en daarom misleidend wanneer men te eeniger tijd de „Geschiedenis” naleest of vergelijkt met andere jaren. Het aantal zendelingen was destijds 37, n.l. 34 Ouderlingen en Zeventigers en 3 vrouwelijke Zendelingen. Wij willen onze lezers gaarne verzoeken om pen of potlood ter hand te nemen, en het getal in de *Ster* te veranderen.

DE ZENDING IN DEN VREEMDE.

Een nieuw half-maandelijksch tijdschrift is toegevoegd geworden aan de reeds talrijke geschriften gewijd aan de verspreiding van het herstelde Evangelie. Wij ontvingen het eerste nummer van den eersten jaargang van den *Elders Messenger*, het officieel orgaan der Nieuw-Zeelandische Zending. De grootste helft van het tijdschrift is in de Engelsche taal opgesteld, en het overige in de spraak der inboorlingen van Nieuw-Zeeland, de Maorische taal. Zie hier een regeltje Maorisch: „Rite tonu ki te matao o te hukarere i te kotinga witi, te Karere pono ki ona kai ngare.” (Tauki 26 : 13).

De Britsche Zending had bij het einde van het jaar 1906 een ledental van 5475, de ingezegende kinderen inbegrepen. 281 Zendelingen waren in dat zendingsveld werkzaam, het Priesterschap dragende als volgt: 1 Apostel, 9 Hoogepriesters, 74 Zeventigers en 197 Ouderlingen. Gedurende het jaar 1906 zijn in genoemde Zending gedoopt 676 personen en naar Zion vertrokken 363 personen.

Het aantal traktaten gedurende het jaar verspreid is 4.092.449, en het aantal boeken 136.830. Deze cijfers duiden aan, op welk een groote schaal het Evangelie voor de menschen van Engeland, Ierland en Schotland gebracht wordt, en geven te vermoeden den invloed van deze geschriften, ondersteund door den Bijbel, waardoor de volksbegrippen in zake godsdienst zich hervormen en voortdurend nader tot het ware Godsplan der zaligheid zijn komende.

De Britsche Zending telt 84 Vertakkingen of Gemeenten.

Te Bradford, Engeland, werden 9 Febr. 10 personen gedoopt; te Londen, 17 Febr., 14 personen; en te Belfast, Ierland, 23 Febr., 9 personen.

Te Sudbury, Engeland, werd een onzer zendelingen, Ouderling J. N. Edwards, door den plaatselijken predikant der Methodistische Kerk uitgenoodigd om in zijn kerkgebouw en tot zijne gemeente te prediken. Hieraan werd gaarne gevolg gegeven, en velen drukten hunne waardeering over de verklaarde beginselen van het Evangelie uit.

„EEN KRACHTIG GEBED DES RECHTVAARDIGEN
VERMAG VEEL.”

(JAK. 5 : 16.)

Toen ik een jongen van slechts 12 of 13 jaren was, had ik het voorrecht om de bewijs-levering van deze waarheid te zien, en het heeft te dien tijde zulk een indruk op mij gemaakt, dat ik weet dat ik het nooit zal vergeten. Het is mij in de tijden mijner grootste verzoeken een aansporing ten goede geweest, en ten allen tijde een brandende getuigenis van de waarachtigheid van het Evangelie. In de hoop dat anderen hetzelfde gevoel en dezelfde inspiratie mogen onder vinden, welke ik bij die gelegenheid heb gehad, schrijf ik deze woorden:

Een van mijne geliefde en geachte zondagschool-onderwijzeressen, Zuster Timpson genaamd, werd onverwacht krank, en werd niettegenstaande alle pogingen om haar te helpen, gestadig zieker en zieker, totdat hare geliefden vreesden dat zij niet lang meer bij hen zou blijven. Op een Maandagavond waren al hare kinderen, de Bisschop der gemeente, mijn vader en ik, en twee andere broederen (Ouderling Jos. C. Wade, die nu hier is, was een dezer) bij hare sponde, verwachtende haar te zien haren laatsten adem uitblazen. Wij bogen onze knieën dikwijls en verkeerden in angstige afwachting. Maar tot ons diep leedwezen en teleurstelling werd zij weggeroepen. Haar geest verliet het lichaam; haar geheele lichaam werd koud en stijf. Zij was dood, en lag zoo voor ongeveer een half uur. Maar het onversaagde geloof van deze kleine schare kon niet geschokt worden, en wij bleven bidden en deden dit om beurten. Toen de Bisschop bad, kwam de geest van onze geliefde zuster wederom in haren aardschen tabernakel. Zij zat in het bed, steunende op haren elleboog, en riep ons, terwijl wij nog aan het bidden waren, om bij hare legerstede te komen. Haar aangezicht blonk schoon en rein, en een onuitsprekelijke vrede lag er op uitgespreid, en zij zeide:

„Geliefden, bidt niet langer voor mij. Mijne zending op aarde is volbracht, en ik moet den roep gehoorzamen om naar de andere zijde te gaan. Terwijl gij aan het bidden waart, stond ik boven mijn lichaam en sloeg u gade. Terwijl ik acht op u gaf, kwam een boodschapper van de hemelsche hoven en sprak mij aan en vroeg mij om met hem te gaan. Ik ben gegaan en heb vele wonderbare en heerlijke dingen gezien, die het mij niet geoorloofd is u te zeggen. Maar vanwege uw geloof en uwe gebeden is het mij toegestaan om voor eenige oogenblikken tot mijn lichaam terug te keeren. Mijne geliefden, ach weest getrouw in het vervullen van uwe plichten. Ik zegen u in Gods naam, en getuig tot u dat het Evangelie waarachtig is. Laat mij nu in vrede tot mijnen Verlosser en Schepper gaan.”

Zij sloot hare oogen in den diepen slaap des doods, en haar geest keerde weder naar de hemelsche sfeeren, waar de kroon der getrouwen haar wacht. Zij is getrouw geweest over vele dingen, en de Heere stond haar toe om tot haar lichaam terug te komen om hare geliefden te verlichten, te troosten en te versterken.

De goddelooze en de twijfelzuchtige mogen met deze dingen spotten en lachen, maar voor de rechtvaardigen zijn zij paalen van groote waarde.

JONATHAN E. OPENSHAW JR.

(Uit het Engelsch overgezet.)

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De Groninger conferentie zal D.V. Zondag 24 dezer gehouden worden in de Zaal Schoolstraat, 6, te Groningen. Openbare vergaderingen zullen plaats hebben ten 10 uur v.m. en ten 6 uur n.m. De Priester-schapsvergadering voor de Zendingen zal Maandag, 25 Maart, worden gehouden om 9.30 uur. Al de Zendingen en Heiligen, die de conferentie kunnen bijwonen, worden daartoe vriendelijk uitgenoodigd.

AANGEKOMEN.

9 Maart. — Ouderling James L. Wallace, van Salt Lake City, is in welstand in de Ned.-Belg. Zending aangekomen, en is aangewezen om in de Arnhemsche Conferentie werkzaam te zijn.

VERPLAATST.

Ouderling Chas H. Spencer Jr. is verplaatst van de Arnhemsche Conferentie naar de Amsterdamsche.

INHOUD:

De gevangenis te Carthage (<i>Portret.</i>)	Blz. 97	„En gij zult ook voor Stadhouders en Koningen geleid worden, om mijnentwil, hun en den Heidenen tot een getuigenis	Blz. 107
Het martelaarschap van Joseph en Hyrum Smith	„ 98	Geschiedenis der Nederl.-Belg. Zending	„ 108
Het hoofd der „Christian Scientists”	„ 101	De Zending in den Vreemde	„ 110
Een groot man	„ 102	„Een krachtig gebed des rechtvaardigen	„ 111
Het treurig uiteinde van „Profeet” Dowie	„ 104	vermag veel”	„ 111
Overleden	„ 104	Conferentie-Aankondiging	„ 112
In ons eigen Zendingsveld	„ 105	Aangekomen	„ 112
Ontslagen	„ 106	Verplaatst	„ 112

Uitgegeven door de NEDERL.-BELG. ZENDING, Boezemsingel 116, Rotterdam. Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.